

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз П 5/2017
12.12.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Биљане Синановић, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљених ДОО "АА" из ..., као правног лица и ББ, као одговорног лица, због привредног преступа из члана 46. став 1. Закона о рачуноводству и ревизији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених ДОО "АА" као правног лица и ББ, као одговорног лица, адвоката Николе Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Привредног суда у Новом Саду Пк 1104/2016 од 16.03.2017. године и Привредног апелационог суда Пкж 227/17 од 08.06.2017. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених ДОО "АА" из ... као правног лица и ББ, као одговорног лица, поднет против правноснажних пресуда Привредног суда у Новом Саду Пк 1104/2016 од 16.03.2017. године и Привредног апелационог суда Пкж 227/17 од 08.06.2017. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Привредног суда у Новом Саду Пк 1104/2016 од 16.03.2017. године, окр. ДОО "АА", ..., као правно лице и окр. ББ, као одговорно лице, оглашени су одговорним због привредног преступа из члана 46. став 1. тачка 20. у вези става 2. Закона о рачуноводству и ревизији, за које је првоокривљени осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, а другоокривљени на новчану казну у износу од 4.000,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пкж 227/17 од 08.06.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених ДОО "АА" као правног лица и ББ, као одговорног лица, и пресуда Привредног суда у Новом Саду Пк 1104/2016 од 16.03.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац ових окривљених, адвокат Никола Тадић поднео је захтев за заштиту законитости због "повреде закона – повреда материјално-правних одредаба Закона о привредним преступима и Закона о рачуноводству, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљене ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 56. Закона о привредним преступима („Службени лист СФРЈ“ 4/77, 36/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90, „Службени лист СРЈ“ 27/92, 24/94, 28/96, 64/2001 и „Службени гласник РС“ 101/2005), прописано је да ће се, ако одредбама овог закона није друкчије одређено, у поступку за привредне преступе, сходно примењивати одредбе Закона о кривичном поступку које су таксативно наведене, између осталих, одредбе о захтеву за заштиту законитости (чл. 419. до 424).

Поменутиим Законом о привредним преступима, у делу који се односи на поступак по правним лековима и то захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек (глава XIII тачка 3), у члану 130. прописано је да против правноснажне судске одлуке којом је повређен овај закон или против судског поступка који је претходио правноснажној судској одлуци, надлежни јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости, док је у члану 133. истог закона прописано да јавни тужилац захтев може подићи у року од шест месеци од дана када је странкама достављена одлука против које је дозвољено подизање захтева за заштиту законитости.

Закоником о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 121/12, 32/13, 45/13), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је у члану 483. став 1. да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, с тим да је право окривљеног и браниоца за подношење захтева временски ограничено на рок од 30 дана рачунајући од дана достављања правноснажне судске одлуке окривљеном (члан 485. став 4. истог законика).

Из садржине цитираних законских прописа произилази да је одредбама Закона о привредним преступима који се примењују у поступку за привредни преступ у односу на важеће одредбе кривичног поступка, између осталог, различито одређен круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, због чега у поступку за привредни преступ не долази у обзир сходна примена одредбе члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима, већ се у погледу овлашћења за подношење захтева за заштиту законитости примењује одредба члана 130. Закона о привредним преступима која изричито прописује искључиву надлежност јавног тужиоца за подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека у поступку за привредне преступе.

Надлежни јавни тужилац у смислу цитираних законских прописа је Републички јавни тужилац који је, сходно одредбама члана 29. став 2. и став 3. тачка 1) Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС“ 116/2008, 104/2009, 101/10, 78/11, 101/11, 38/12, 121/12, 101/13) надлежан да улаже ванредна правна средства у складу са законом, дакле и захтев за заштиту законитости и да поступа пред Врховним касационим судом, а који суд је одређен законом (члан 30. став 1. Закона о уређењу судова – „Службени гласник РС“ 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011- др. закон, 78/2011- др. закон, 101/2011 и 101/2013) за одлучивање о

ванредним правним средствима изјављеним на одлуке судова Републике Србије, дакле и о захтеву за заштиту законитости у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима.

Како је, сходно цитираним законским прописима, само Републички јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости у привредном – казненом поступку и такво овлашћење није дато другим процесним субјектима, који само могу поднети иницијативу Републичком јавном тужиоцу за подизање захтева за заштиту законитости у складу са уставним правом подношења предлога државним органима (члан 56. Устава Републике Србије), то је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљених недозвољен, јер је поднет од неовлашћеног лица у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио применом те законске одредбе.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.